

at jeg ikke har fundet Anledning til kritisk at undersøge dette specielle Forhold. Jeg kommer nu tilbage til det Spørgsmaal, der har optaget, og det vistnok med Rette, den største Deel af Tiden, nemlig Anstalten paa Flakkebjerg. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) reiste dette Spørgsmaal med den Alvor og Høitidelighed, som dette Emne fortjener, og som jeg sikkerlig heller ikke, hvis jeg vilde være gaaet dybere ind derpaa, skulde have undskadt, men hvad jeg imidlertid fandt at være overflødig, fordi jeg var overbevist om, at det var et Spørgsmaal, der fra alle Sider betragtedes med fuldt Alvor, hvorfor jeg indskrænkede mig til at berøre det ganske kort og tørt og forretningsmæssigt. Det ærede Medlem har efter min Mening indtaget en noget forskjellig Stilling i de forskjellige Foredrag, han har holdt om dette Spørgsmaal. Da han først havde Ordet, fremhævede han saa stærkt, hvor magtpaaliggende det maatte være, at de omhandlede unge Mennesker faae den rette Behandling, at jeg snarere troede, at han var misforstodt med, at vi kun bevilgede 1,200 Rb., at han til denne Anstalt ønskede at bevilge Mere, og tillige ønskede, at vi ogsaa skulde give en Bevilling til en anden Anstalt, der imidlertid, som fremhævet af en anden æret Taler og den ærede Minister, faaer Understøttelse paa en anden Deel af Finantsloven; han udtalte sig efter min Mening for Nødvendigheden af en saadan Anstalt, og det forekommer mig, at han i sit første Foredrag fandt, at det kunde være overmaade hensigtsmæssigt at faae disse unge Mennesker i een samlet stor Anstalt, forudsat at Behandlingen der var den rette, og jeg fandt dengang paa ingen Maade en saa streng Forbømmelse af dette Princip, som det rigtignok forekom mig, at der saa i hans senere Foredrag. Jeg troede, at det ærede Medlem igjennem sine Udtalelser maatte være kommen til det Resultat, at lade blive staaende, hvad her staaer, og saa paa et andet Sted i Finantsloven, hvor man har Holsteinsminde for, at ville bevilge en Forhøielse. Jeg skal ikke gaae videre ind paa dette Spørgsmaal her, men jeg troer dog, at det er saa varmt udtalt fra mange Sider, at man skal hjælpe i den Retning, at dette meget let vil føre til, at man

bevilger Summerne. — Der er kun eet Punkt, jeg her skal berøre. Naar det ærede Medlem vilde oplyse om den finantsielle Stilling i saa Henseende, saa har han ikke taget Hensyn til den sidste Beretning for 1865, som vilde have overbevist ham om, at de Tal, han anførte, vare fuldstændigt feilagtige. Det viser sig nemlig, at den gamle Anstalt, der har en Capital af noget over 30,000 Rb., medens der til den nye Anstalt er bevilget 17,000 Rb., i det sidste Aar har kunnet bestaae og endda har kunnet lægge 300 Rb. op og betale 150 Rb. af en tidligere Lids Underbalance, uden at the til en Skilling af Renterne af sin Capital. Paa Regnskabet's Indtægtside vil man finde Renterne opførte med 1519 Rb.; der er udbetalt en Underbalance af 1652 Rb., og der er et Overskud af 315 Rb., og man vil altsaa see, at, hvis Renterne ikke tages med i Betragtning, har Anstalten i dette Aar baaret sig selv, og der har endda været over 400 Rb. tilovers; man vil blandt Indtægterne finde opført som Pleiepenge circa 260 Rb., ved Salg af Smør, Fjedercreaturer osv. 2,517 Rb. Naar man altsaa gaaer ud fra, at Forholdet skulde blive uforandret, og det vil det blive, naar Anstalten ikke behøver at tage flere Elever, end den kan rumme, saa vil den nye Anstalt, naar den anvender en Deel af den gamle Anstalts Capital, som omtrent er 30,000 Rb., foruden af sine egne 17,000 Rb. kunne bestaae med et Tilskud af omtrent 1,200 Rb., selv om der kun maatte komme meget ringe private Bidrag. Og man kan i den samme Beretning finde den Udtalelse, at flere Communer og Sogne ville bidrage i 5 Aar med 1,024 Rb. aarligt, og dette er tillige mit Svar paa en Udtalelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Naar han nemlig antager, at Communerne finde, at de kunne selv udrette Alt, hvad denne Anstalt gjør, skal jeg dertil svare, at endogsaa smaa Sogne stadig bidrage til Anstalten. Der er saaledes et Sogn i Thisted Amt, der bidrager 100 Rb., og Bregninge og Bjersted Sogn bidrager 10 Rb., og jeg kunde saaledes blive ved, men jeg vil ikke trætte det ærede Thing dermed. Jeg troer, at Thinget vil have seet, at, hvis man gaaer ud fra den Anskuelse, Udvalget har, at nemlig Anstalten kan bære sig selv med et